

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

5. april 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 331/2014 af 11. marts 2014 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF 1

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 332/2014 af 11. marts 2014 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side 10

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 333/2014 af 11. marts 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye personbiler 15

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 334/2014 af 11. marts 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet ⁽¹⁾ 22

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 335/2014 af 11. marts 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond, for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet 33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 331/2014

af 11. marts 2014

om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen og medlemsstaterne har sat sig som mål at fastlægge de foranstaltninger, som er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta. Disse foranstaltninger omfatter beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og svig med henblik på at styrke effektiviteten af Unionens økonomi og sikre de offentlige finansers bæredygtighed.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand og fastlægger således en harmoniseret ramme for beskyttelsen af euroen. Virkningerne af nævnte forordning blev ved Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 ⁽⁴⁾ udvidet til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som deres fælles valuta, for at sikre euroen samme grad af beskyttelse i hele Unionen.
- (3) Aktioner til fremme af udveksling af oplysninger og personale, teknisk og videnskabelig bistand og specialuddannelse bidrager i høj grad til at beskytte Unionens fælles valuta mod falskmøntneri og svig og dermed til at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen og demonstrerer samtidig Unionens evne til at tackle alvorlig organiseret kriminalitet.
- (4) Handlingsprogrammet med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) bidrager til at skabe øget opmærksomhed blandt unionsborgere og forbedre beskyttelsen af euroen, særlig gennem den løbende udbredelse af resultaterne af de aktioner, der støttes af programmet.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 12.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11).

- (5) Tidligere støtte til sådanne aktioner gennem Rådets afgørelse 2001/923/EF ⁽¹⁾ og 2001/924/EF ⁽²⁾, som efterfølgende er ændret ved Rådets afgørelse 2006/75/EF ⁽³⁾, 2006/76/EF ⁽⁴⁾, 2006/849/EF ⁽⁵⁾ og 2006/850/EF ⁽⁶⁾, har gjort det muligt at styrke Unionens og medlemsstaternes aktioner til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Målene i Pericles-programmet for perioden 2002-2006 og for perioden 2007-2013 er blevet opfyldt.
- (6) I den konsekvensanalyse Kommissionen gennemførte i 2011, hvori det vurderedes, om Pericles-programmet bør videreføres, nåede Kommissionen til den konklusion, at Pericles-programmet bør fornys med forbedrede mål og metodologi.
- (7) Anbefalingen i konsekvensanalysen var, at Unionen og medlemsstaterne bør videreføre og styrke indsatsen for at beskytte euroen mod falskmøntneri, under hensyntagen til de nye udfordringer i en situation med budgetstramninger. Under det nye program, Pericles 2020-programmet, kan forslag fra de deltagende medlemsstater omfatte deltagere fra tredjelande, hvis deres deltagelse er vigtig for beskyttelsen af euroen.
- (8) Det bør sikres, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem Pericles 2020-programmet og andre relevante programmer og aktioner. Kommissionen bør derfor gennemføre alle de nødvendige høringer af de berørte interessenter (navnlig de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, Den Europæiske Centralbank og Europol) i det i forordning (EF) nr. 1338/2001 omhandlede udvalg for at vurdere behovene for at beskytte euroen, især for så vidt angår udveksling, bistand og uddannelse, med henblik på anvendelsen af Pericles 2020-programmet.
- (9) Pericles 2020-programmet bør gennemføres i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁷⁾. I overensstemmelse med nævnte forordning må indkøb af udstyr ikke være det eneste formål med et tilskud. Et tilskud skal fungere som økonomisk støtte til en aktion, der har til formål at bidrage til at nå et mål i Unionens politik.
- (10) Euroens betydning som en verdensomspændende valuta nødvendiggør et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau på internationalt plan, som kan opnås ved, at der stilles midler til rådighed til indkøb af udstyr, som tredjelandes organer kan anvende til at efterforske euro-falskmøntneri.
- (11) Den evaluering af Pericles-programmet, der er blevet foretaget med inddragelse af interessenterne, viser merværdien af dette program i form af et meget tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og med tredjelande såvel som komplementaritet med nationale aktioner, hvilket øger effektiviteten. Det forventes, at videreførelsen af Pericles-programmet på EU-plan vil yde et vigtigt bidrag til at sikre og endog øge det høje niveau for beskyttelse af euroen, der skyldes intensivering af grænseoverskridende samarbejde, udveksling og bistand. Den fælles tilrettelæggelse af aktioner og indkøb indebærer samtidig generelle besparelser i forhold til eventuelle nationale initiativer.
- (12) Kommissionen bør forelægge en uafhængig midtvejsevalueringsrapport om gennemførelsen af programmet og en endelig evalueringsrapport om opfyldelsen af Pericles 2020-programmets mål for Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/924/EF af 17. december 2001 om udvidelse af afgørelsen om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 55).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2006/76/EF af 30. januar 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/75/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 42).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2006/850/EF af 20. november 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 30).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (13) Denne forordning er i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og programmets merværdi. Pericles 2020-programmet bør fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at beskytte euroen mod falskmøntneri uden at berøre medlemsstaternes ansvar og ved at anvende ressourcerne mere effektivt, end hvad der er muligt på nationalt niveau. Det er nødvendigt og berettiget at gribe ind på EU-niveau, da det helt klart gør det nemmere for medlemsstaternes at beskytte euroen i fællesskab og fremmer anvendelsen af fælles EU-strukturer med henblik på at øge samarbejdet og informationsudvekslingen mellem kompetente myndigheder.
- (14) Pericles 2020-programmet bør dække en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af Pericles 2020-programmet bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Kommissionen bør vedtage årlige arbejdsprogrammer med opstilling af prioriteringerne, fordelingen af budgettet og evalueringskriterierne for støtte til aktionerne. Kommissionen bør drøfte anvendelsen af denne forordning med medlemsstaterne inden for rammerne af det udvalg, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1338/2001. De behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvor en forøgelse af samfinansieringen er nødvendig for at give medlemsstaterne et større økonomisk råderum, således at de kan gennemføre og afslutte projekterne for beskyttelse og sikring af euroen på tilfredsstillende vis, bør udgøre en del af de årlige arbejdsprogrammer.
- (16) I denne forordning fastlægges en finansieringsramme for hele Pericles 2020-programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb inden for rammerne af den årlige budgetprocedure i henhold til punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) For at der kan anlægges en vis fleksibilitet ved fordelingen af midler bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af den vejledende fordeling af disse midler. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (18) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med administrative og finansielle sanktioner.
- (19) Afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF bør ophæves. Der bør fastsættes overgangsforanstaltninger med henblik på at fuldføre finansielle forpligtelser i forbindelse med aktioner udført efter disse afgørelser.
- (20) Det er med henblik på sikre en smidig overgang uden afbrydelser mellem Pericles-programmet og Pericles 2020-programmet hensigtsmæssigt at tilpasse Pericles 2020-programmets varighed til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Derfor bør Pericles 2020-programmet finde anvendelse fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Det flerårige handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse og sikring af euroen mod falskmøntneri og svig »Pericles 2020« (»programmet«) oprettes herved for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

*Artikel 2***Merværdi**

Programmet tilskynder aktivt til og indebærer en forøgelse af det tværnationale samarbejde med henblik på at beskytte euroen såvel inden for som uden for Unionen og med Unionens handelspartnere, med særlig vægt på de medlemsstater eller tredjelande, hvor euro-falskmøntneri ifølge rapporterne fra de kompetente myndigheder er særlig udbredt. Dette samarbejde skal bidrage til en mere effektiv beskyttelse af euroen gennem udveksling af bedste praksis, fælles standarder og fælles specialuddannelsesprogrammer.

*Artikel 3***Det overordnede mål**

Programmets overordnede mål er at forebygge og bekæmpe falskmøntneri og svig og således øge konkurrenceevnen i Unionens økonomi og sikre de offentlige finansers holdbarhed.

*Artikel 4***Det specifikke mål**

Programmets specifikke mål er at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri og svig ved at støtte og supplere de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og støtte de kompetente nationale myndigheders og EU-myndigheders bestræbelser på indbyrdes og med Kommissionen at opbygge et snævert, løbende samarbejde og en udveksling af bedste praksis, der også, når det er relevant, omfatter tredjelande og internationale organisationer.

Opfyldelsen af dette mål måles bl.a. på effektiviteten af de finansielle, tekniske, retshåndhævende og retslige myndigheders foranstaltninger med udgangspunkt i antallet af afslørede forfalskninger, nedlukkede ulovlige falskmøntnerværksteder, arresterede personer og pålagte sanktioner.

*Artikel 5***Organer, der kan opnå finansiering**

De organer, der kan opnå finansiering under programmet, er medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder som defineret i artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1338/2001.

*Artikel 6***Deltagelse i programmet**

1. De deltagende lande er de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.
2. De medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, kan foreslå deltagere fra tredjelande, hvis dette er vigtigt for opfyldelsen af programmets overordnede og specifikke mål, jf. henholdsvis artikel 3 og 4.

*Artikel 7***Målgrupper og fælles aktioner**

1. Programmet er rettet imod deltagelse af følgende grupper:
  - a) ansatte inden for de tjenester, der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri, navnlig politiet og skattevæsenet, afhængig af opgavefordelingen på nationalt plan
  - b) ansatte inden for efterretningsvæsenet
  - c) repræsentanter for de nationale centralbanker, pengeudstedende organer, kommercielle banker og andre finansielle formidlere, navnlig hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser
  - d) dommere, jurister og andre ansatte i retsvæsenet, der er specialiseret på området
  - e) enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe, såsom handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til små og mellemstore virksomheder, detailhandlere og pengetransportvirksomheder.

2. Aktioner under programmet kan tilrettelægges i fællesskab af Kommissionen og andre partnere med relevant ekspertise såsom:

- a) de nationale centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ECB)
- b) de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre
- c) Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og pengeudstedende organer
- d) Europol, Eurojust og Interpol
- e) de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i artikel 12 i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 ⁽¹⁾ i Genève og de andre tjenester, der er specialiseret i forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
- f) specialiserede organer inden for reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
- g) andre organer end de i litra a)-f) omhandlede, som besidder en særlig sagkundskab, herunder hvor det er relevant sådanne organer i tredjelande, navnlig i tiltrædende stater og kandidatlande, og
- h) private enheder, der har udviklet en veldokumenteret teknisk kompetence og specialiserede team inden for afsløring af falske pengesedler og mønter.

Artikel 8

Støtteberettigede aktioner

1. Der skal i programmet tages hensyn til de tværnationale og tværfaglige aspekter af bekæmpelsen af falskmøntneri, og det skal fremme bedste praksis tilpasset de specifikke forhold i hver medlemsstat.

2. Programmet skal, på de vilkår, der er fastsat i det årlige arbejdsprogram, som er omhandlet i artikel 11, yde finansiel støtte til følgende aktioner:

- a) udveksling og udbredelse af oplysninger, navnlig gennem tilrettelæggelse af workshops, møder og seminarer, herunder uddannelse, målrettede praktikophold og udveksling af personale mellem kompetente nationale myndigheder og andre lignende aktioner. Informationsudvekslingen skal bl.a. rettes mod:
  - metoder til overvågning og analyse af de økonomiske og finansielle konsekvenser af falskmøntneri
  - drift af databaser og varslingsystemer
  - anvendelse af computerstøttede værktøjer til afsløring
  - undersøgelses- og efterforskningsmetoder
  - videnskabelig bistand, navnlig videnskabelige databaser, teknologiovervågning og iagttagelse af nyskabelser
  - beskyttelsen af euroen uden for Unionen
  - forskningsaktioner
  - tilvejebringelse af særlig operationel ekspertise
- b) teknisk, videnskabelig og operationel bistand, der synes nødvendig som en del af programmet, herunder navnlig:
  - enhver passende foranstaltning, der gør det muligt på EU-plan at opbygge pædagogiske værktøjer, såsom en håndbog om EU-lovgivningen, informationsbreve, manualer, glossarer og leksika, databaser, navnlig vedrørende videnskabelig bistand eller teknologiovervågning, eller computerstøtteapplikationer, såsom software
  - relevante undersøgelser af tværfaglig og transnational art
  - udvikling af tekniske støtteinstrumenter og -metoder til fremme af afsløringsaktioner på EU-plan
  - finansiel støtte til fremme af samarbejdet i forbindelse med operationer, der involverer mindst to stater, når en sådan støtte ikke kan opnås under andre europæiske institutioners og organers programmer

⁽¹⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

- c) tilskud til finansiering af indkøb af udstyr, der skal anvendes af særlige instanser inden for bekæmpelse af falskmøntneri med henblik på at beskytte euroen mod falskmøntneri, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.

KAPITEL II

FINANSIEL RAMME

Artikel 9

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 fastsættes til 7 344 000 EUR (i løbende priser).
2. Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløb til støtteberettigede aktioner, der er anført i artikel 8, stk. 2, i overensstemmelse med den vejledende fordeling af midler, som er fastlagt i bilaget.

Kommissionen må ikke afvige fra denne vejledende fordeling af midler med mere end 10 %. Viser det sig nødvendigt at overskride denne grænse, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 for at ændre den vejledende fordeling af midler, der er fastlagt i bilaget.

3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne i den flerårige finansielle ramme.

Artikel 10

Typer af finansiel støtte og samfinansiering

1. Kommissionen gennemfører dette program i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Finansiel støtte under programmet til støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2, skal ydes i form af enten:
  - a) tilskud, eller
  - b) offentlige kontrakter.
3. Indkøb af udstyr må ikke være den eneste komponent i aftalen om tilskud.
4. Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt under programmet må ikke overstige 75 % af de støtteberettigede omkostninger. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der defineres i de årlige arbejdsprogrammer, jf. artikel 11, må samfinansieringssatsen ikke overstige 90 % af de støtteberettigede omkostninger.
5. Når de i artikel 8, stk. 2, omhandlede støtteberettigede aktioner organiseres i fællesskab af Kommissionen og ECB, Eurojust, Europol eller Interpol, deles udgifterne hertil mellem dem. Hver af dem afholder under alle omstændigheder rejse- og opholdsudgifter for sine egne gæstetalere.

Artikel 11

Årlige arbejdsprogrammer

For at gennemføre programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer.

Hvert af de årlige arbejdsprogrammer skal gennemføre programmets overordnede og specifikke mål, jf. henholdsvis artikel 3 og 4, ved at fastlægge følgende:

- a) de aktioner, der skal gennemføres i overensstemmelse med sådanne overordnede og specifikke mål, herunder den vejledende fordeling af tilskud og gennemførelsesmetoden
- b) hvad angår tilskud: de væsentligste udvælgelseskriterier og den højest mulige samfinansieringssats.

Tilskud tildelt kommunikationsaktioner under dette program skal også bidrage til at dække videreformidlingen af Unionens politiske prioriteter, i det omfang de har tilknytning til programmets overordnede mål, jf. artikel 3.

Artikel 12

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underleverandører, som har modtaget EU-midler under programmet.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der er finansieret under dette program.
4. Uden at det berører stk. 1, 2 og 3, skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt tillægger Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i henhold til deres respektive beføjelser.

KAPITEL III

OVERVÅGNING, EVALUERING OG DELEGEREDE BEFØJELSER

Artikel 13

Overvågning og evaluering

1. Programmet skal gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og på grundlag af regelmæssige høringer i de forskellige faser af gennemførelsen af programmet i det i forordning (EF) nr. 1338/2001 omhandlede udvalg under hensyntagen til relevante foranstaltninger truffet af andre kompetente enheder, navnlig ECB og Europol.
2. Kommissionen sørger for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem programmet og andre relevante programmer og aktioner på EU-plan.
3. Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om resultaterne af programmet. Deri indgår oplysninger om sammenhæng og komplementaritet med andre relevante programmer og aktioner på EU-plan. Kommissionen formidler løbende resultaterne af de aktioner, der støttes under programmet. De deltagende lande og andre støttemodtagere giver Kommissionen alle nødvendige data og oplysninger til brug for overvågning og evaluering af programmet.
4. Kommissionen gennemfører en evaluering af programmet. Senest den 31. december 2017 forelægger Kommissionen en uafhængig midtvejsevalueringsrapport om opfyldelsen af målene for alle foranstaltninger (resultater og virkninger), den effektive og omkostningseffektive udnyttelse af ressourcerne og merværdien heraf for Unionen. Evalueringsrapporten forberedes med henblik på at danne grundlag for en afgørelse om videreførelse, ændring eller suspension af foranstaltningerne. Evalueringen skal desuden behandle mulighederne for forenkling, intern og ekstern sammenhæng, den fortsatte relevans af alle mål samt foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tage hensyn til resultaterne af evalueringen af de tidligere foranstaltningers virkninger på lang sigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

5. Der foretages endvidere en evaluering af programmets langsigtede virkninger og holdbarheden heraf, som skal danne grundlag for en afgørelse om eventuel videreførelse, ændring eller suspension af ethvert efterfølgende program.
6. Senest den 31. december 2021 forelægger Kommissionen desuden en endelig evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan programmets målsætninger er blevet opfyldt.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Ophævelse

Afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF ophæves.

Afgørelserne gælder dog stadig for finansielle forpligtelser i forbindelse med aktioner, der gennemføres under disse afgørelser, indtil disse forpligtelser er blevet opfyldt.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

Vejledende fordeling af midler mellem de støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2

Inden for programmets finansieringsramme som fastsat i artikel 9 tildeles mindst 90 % af budgettet til følgende støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2:

- udveksling og udbredelse af oplysninger
  - teknisk, videnskabelig og operationel bistand
  - tilskud til finansiering af indkøb af udstyr, som skal anvendes af myndigheder, der er specialiseret i bekæmpelse af falskmøntneri.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 332/2014**af 11. marts 2014****om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side («stabiliserings- og associeringsaftalen») blev undertegnet den 29. april 2008 og indgået den 22. juli 2013 ⁽²⁾. Stabiliserings- og associeringsaftalen trådte i kraft den 1. september 2013.
- (2) Det er nødvendigt at fastsætte regler for anvendelsen af visse af stabiliserings- og associeringsaftalens bestemmelser samt procedurer for vedtagelse af detaljerede gennemførelsesbestemmelser.
- (3) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾. Da gennemførelsesretsakter er led i den fælles handelspolitik, bør undersøgelsesproceduren i princippet anvendes til vedtagelse af dem. Når stabiliserings- og associeringsaftalen giver mulighed for under ekstraordinære og kritiske omstændigheder at anvende øjeblikkelige foranstaltninger, som er nødvendige i den konkrete situation, bør Kommissionen straks vedtage sådanne gennemførelsesretsakter. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende landbrugsprodukter og fiskevarer er påkrævet af særligt hastende årsager.
- (4) Ifølge stabiliserings- og associeringsaftalen kan visse landbrugsprodukter og fiskevarer med oprindelse i Serbien importeres til Unionen til en nedsat toldsats inden for rammerne af toldkontingenter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser for forvaltningen og revisionen af disse toldkontingenter for at kunne foretage en grundig vurdering af dem.
- (5) Hvis det bliver nødvendigt med handelsbeskyttelsesforhandlinger, bør de vedtages i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 ⁽⁴⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽⁵⁾ eller eventuelt Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽⁶⁾.
- (6) Hvis en medlemsstat giver Kommissionen oplysninger om et eventuelt tilfælde af svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde, bør den relevante EU-lovgivning, især Rådets forordning (EF) nr. 515/97 ⁽⁷⁾, finde anvendelse.
- (7) Denne forordning indeholder gennemførelsesbestemmelser for stabiliserings- og associeringsaftalen og bør derfor finde anvendelse fra datoen for stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.10.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 28.1.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets og Kommissionens afgørelse 2013/490/EU, Euratom af 22. juli 2013 om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side (EUT L 278 af 18.10.2013, s. 14). Aftalen er offentliggjort sammen med førnævnte afgørelse i EUT L 278 af 18.10.2013, s. 16.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning (EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93).

⁽⁷⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

- (8) Ved stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden, erstattede stabiliserings- og associeringsaftalen interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side ⁽¹⁾ (»interimsaftalen«), som trådte i kraft den 1. februar 2010 og foreskrev en snarlig ikrafttræden af bestemmelserne om handel og handelsanliggender i stabiliserings- og associeringsaftalen. For at sikre en effektiv anvendelse og forvaltning af de toldkontingenter, der er tildelt i medfør af interimsaftalen og stabiliserings- og associeringsaftalen, og for at sikre retssikkerhed og ligebehandling med hensyn til opkrævning af told bør visse bestemmelser i denne forordning finde anvendelse fra datoen for interimsaftalens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastlægger reglerne og procedurerne for vedtagelse af detaljerede gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side (»stabiliserings- og associeringsaftalen«).
2. Alle henvisninger i denne forordning til bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen skal i givet fald forstås som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i interimsaftalen.

Artikel 2

Indrømmelser for fisk og fiskevarer

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede gennemførelsesbestemmelser til artikel 14 i interimsaftalen og derefter artikel 29 i stabiliserings- og associeringsaftalen vedrørende toldkontingenterne for fisk og fiskevarer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3, i denne forordning.

Artikel 3

Toldnedsættelser

1. Præferencetoldsatserne nedrundes til første decimal, jf. dog stk. 2.
2. Præferencesatsen betragtes som en fuldstændig fritagelse, hvis beregningen af præferencetoldsatsen i medfør af stk. 1 giver et af følgende resultater:
  - a) 1 % eller derunder for værditolden
  - b) 1 EUR eller derunder pr. individuelt beløb for den specifikke told.

Artikel 4

Tekniske tilpasninger

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter ændringer og tekniske tilpasninger af de bestemmelser, som vedtages i henhold til denne forordning, og som er nødvendige som følge af ændringer af den kombinerede nomenklaturkoder og Taric-underopdelingerne eller indgåelse af nye eller ændrede aftaler, protokoller, brevvekslinger eller andre retsakter mellem Unionen og Republikken Serbien. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3.

Artikel 5

Generel beskyttelsesklause

Hvis Unionen har brug for at træffe en foranstaltning som omhandlet i artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter denne foranstaltning, jf. dog artikel 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3, i denne forordning, medmindre andet er angivet i artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 6

Knaphedsklausul

Hvis Unionen har brug for at træffe en foranstaltning som omhandlet i artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter denne foranstaltning, jf. dog artikel 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3, i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 28 af 30.1.2010, s. 1.

*Artikel 7***Ekstraordinære og kritiske omstændigheder**

Foreligger der ekstraordinære og kritiske omstændigheder som omhandlet i artikel 41, stk. 5, litra b), og artikel 42, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen træffe foranstaltninger, der finder anvendelse straks, jf. i artikel 41 og 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, efter proceduren i artikel 13, stk. 4, i denne forordning.

*Artikel 8***Beskyttelsesklausul for landbrugsprodukter og fiskevarer**

1. Uanset procedurerne i artikel 5 og 6 i denne forordning træffer Kommissionen, hvis Unionen har brug for at træffe en foranstaltning som omhandlet i artikel 32, stk. 2, eller artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen for så vidt angår landbrugsprodukter og fiskevarer, på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ beslutning om de nødvendige foranstaltninger, efter omstændighederne, efter at have gjort brug af indbringelsesproceduren i artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen. Disse foranstaltninger vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3, i denne forordning.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, herunder det i stk. 2 i denne artikel nævnte tilfælde, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 4, i denne forordning gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

2. Modtager Kommissionen den i stk. 1 omhandlede anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom:

- a) inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning, såfremt indbringelsesproceduren i artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen ikke finder anvendelse, eller
- b) inden for tre dage efter afslutningen af den periode på tredive dage, der er nævnt i artikel 41, stk. 5, litra a), i stabiliserings- og associeringsaftalen, såfremt indbringelsesproceduren i artikel 41 i stabiliserings- og associeringsaftalen finder anvendelse.

*Artikel 9***Tilsyn**

Med henblik på gennemførelsen af artikel 32, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen oprettes der et EU-tilsyn med import af de varer, der er nævnt i bilag V i protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen. Proceduren i artikel 308d i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾ finder anvendelse.

*Artikel 10***Dumping og subsidier**

I tilfælde af praksis, som kan foranledige, at Unionen træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumping- og/eller udligningsforanstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis forordning (EF) nr. 1225/2009 og forordning (EF) nr. 597/2009.

*Artikel 11***Konkurrence**

1. I tilfælde af praksis, som Kommissionen anser for uforenelig med artikel 73 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat beslutning om en egnet foranstaltning i henhold til artikel 73 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 73, stk. 10, i stabiliserings- og associeringsaftalen, vedtages i tilfælde af støtte efter procedurerne i forordning (EF) nr. 597/2009.

2. I tilfælde af praksis, der kan foranledige Republikken Serbien til at anvende foranstaltninger over for Unionen på grundlag af artikel 73 i stabiliserings- og associeringsaftalen, tager Kommissionen efter behandling af sagen stilling til, om den pågældende praksis er forenelig med principperne i stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent egnede beslutninger på grundlag af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 101, 102 og 107 i traktaten.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

*Artikel 12***Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde**

1. Finder Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne eller på eget initiativ, at betingelserne i artikel 46 i stabiliserings- og associeringsaftalen er opfyldt, skal den så hurtigt som muligt:

a) underrette Europa-Parlamentet og Rådet, og

b) meddele stabiliserings- og associeringsudvalget sine resultater sammen med de objektive oplysninger, som de er baseret på, og indlede konsultationer i stabiliserings- og associeringsudvalget.

2. Alle meddelelser i henhold til artikel 46, stk. 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen offentliggøres af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 3, i denne forordning midlertidigt suspendere den relevante præferencebehandling af produkterne som omhandlet i artikel 46, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

*Artikel 13***Udvalgsprocedure**

1. Med henblik på artikel 2, 4 og 12 i nærværende forordning bistås Kommissionen af Toldkodeksudvalget, der er nedsat ved artikel 184 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 ⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Med henblik på artikel 5-8 i nærværende forordning bistås Kommissionen af det udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i forordning (EF) nr. 260/2009. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8, stk. 1-4, i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

*Artikel 14***Notifikation**

Kommissionen foranstalter på Unionens vegne de notifikationer af stabiliserings- og associeringsrådet og stabiliserings- og associeringsudvalget som krævet i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1).

Den anvendes fra den 1. september 2013. Artikel 2, 3 og 4 finder dog anvendelse fra den 1. februar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 333/2014**af 11. marts 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye personbiler**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 ⁽³⁾ skal Kommissionen revidere de nærmere bestemmelser for senest i år 2020 at nå målet om 95 g CO₂/km på en omkostnings-effektiv måde, herunder formlerne i bilag I til nævnte forordning og undtagelsesbestemmelserne i artikel 11 i nævnte forordning. Nærværende forordning bør være så neutral som muligt ud fra et konkurrencesynspunkt og være socialt retfærdig og bæredygtig.
- (2) Den videre udvikling af verdensmarkedet for avancerede teknologier, der har til formål at forbedre personbilers effektivitet, er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 21. januar 2011 med titlen: »Flagskibs-initiativet Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien«, som støtter en omlægning til en ressource-effektiv økonomi med lave CO₂-emissioner med henblik på at opnå en bæredygtig vækst.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at CO₂-emissioner med henblik på at kontrollere opfyldelsen af målet om 95 g CO₂/km fortsat bør måles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽⁴⁾ og gennemførelsesforanstaltningerne hertil samt innovative teknologier.
- (4) Høje priser på fossile brændstoffer har en negativ indvirkning på økonomisk genopretning, energisikkerhed og overkommelige priser i Unionen. Derfor er det en prioritet at øge nye personbilers og lette erhvervskøretøjers effektivitet og bæredygtighed, hvorved afhængigheden af olie reduceres.
- (5) I erkendelse af de høje forsknings-, udviklings- og produktionsomkostninger pr. enhed for de første generationer af køretøjer med ultralave emissioner er det hensigtsmæssigt — midlertidigt og i begrænset omfang — at fremskynde og lette indførelsen af dem på EU-markedet i de indledende faser af deres markedsføring. Aktører på forskellige niveauer bør være tilstrækkelig opmærksomme på at identificere og udbrede bedste praksis for at stimulere efterspørgslen efter køretøjer med ultralave emissioner.
- (6) Mangelen på en infrastruktur for alternative brændstoffer og på fælles tekniske specifikationer for grænsefladen mellem køretøjer og infrastruktur kan udgøre en hindring for udbredelsen af køretøjer med ultralave emissioner på markedet. Hvis opbygningen af en sådan infrastruktur i Unionen sikres, kan det lette markedskræfternes arbejde og bidrage til økonomisk vækst i Europa.
- (7) I erkendelse af de uforholdsmæssig store konsekvenser for de mindste fabrikanter, hvis de skal overholde de specifikke emissionsmål, der fastlægges på grundlag af køretøjets nytte, de store administrative byrder i forbindelse med undtagelsesproceduren og de resulterende marginale fordele i form af lavere CO₂-emissioner fra de køretøjer, som sælges af disse fabrikanter, bør fabrikanter, som årligt er ansvarlig for mindre end 1 000 nye personbiler, der er registreret i Unionen, undtages fra anvendelsesområdet for de specifikke emissionsmål og fra afgifterne for emissionsoverskridelser. For fra et så tidligt tidspunkt som muligt at sikre retssikkerheden for disse fabrikanter er det af afgørende betydning, at denne undtagelse gælder fra den 1. januar 2012.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 109.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.3.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1).

- (8) Proceduren for indrømmelse af en undtagelse til fabrikker af små mængder bør forenkles for at skabe mere fleksibilitet med hensyn til, hvornår sådanne fabrikkers ansøgning om en undtagelse skal indgives, og hvornår Kommissionens skal indrømme en sådan undtagelse.
- (9) Proceduren for indrømmelse af undtagelser til nichefabrikker bør videreføres efter 2020. For at sikre, at den reduktionsindsats, der kræves af nichefabrikker, svarer til store fabrikkers indsats, bør der dog derfor fra og med 2020 gælde et mål for nichefabrikker, som er 45 % lavere end deres gennemsnitlige specifikke emissioner i 2007.
- (10) For at bilindustrien kan gennemføre investeringer på lang sigt og skabe innovation bør det angives, hvordan forordning (EF) nr. 443/2009 bør ændres for perioden efter 2020. Sådanne angivelser bør baseres på en vurdering af den nødvendige reduktionstakt i overensstemmelse med Unionens langsigtede klimamål og virkningerne for udviklingen af omkostningseffektiv CO₂-reducerende teknologi til biler. Kommissionen bør senest i 2015 vurdere sådanne aspekter og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Den nævnte rapport bør, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatte forslag til ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 med henblik på fastsættelse af mål for nye personbilers CO₂-emissioner efter 2020, herunder en eventuel fastsættelse af et realistisk og opnåeligt mål for 2025, baseret på en samlet konsekvensanalyse, der tager hensyn til den fortsatte konkurrenceevne i bilindustrien og de heraf afhængige erhvervsgrøner og samtidig bibeholder en klar linje for nedbringelsen af CO₂-emissionerne, som kan sammenlignes med den, der blev opnået i perioden indtil 2020. Kommissionen bør, når den udarbejder sådanne forslag, sikre, at de er så neutrale som muligt ud fra et konkurrencesynspunkt og er socialt retfærdige og bæredygtige.
- (11) I henhold til forordning (EF) nr. 443/2009 skal Kommissionen foretage en konsekvensanalyse for at revidere prøvningsprocedurerne, så de på passende vis afspejler bilernes faktiske CO₂-emissionsmønstre. Det er nødvendigt at ændre den nye europæiske kørselscyklus (New European Driving Cycle — NEDC), der anvendes i øjeblikket, for at sikre, at den er repræsentativ for de reelle kørselsforhold, og undgå, at de reelle CO₂-emissioner og det reelle brændstofforbrug undervurderes. Der bør så hurtigt som muligt opnås enighed om en ny mere realistisk og pålidelig prøvningsprocedure. Dette arbejde er i gang via udvikling af en verdensomspændende harmoniseret prøvningsprocedure for lette køretøjer (Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure — WLTP) inden for rammerne af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa, men det er endnu ikke afsluttet. For at sikre, at de specifikke CO₂-emissioner, der er angivet for nye personbiler, bringes mere på linje med de emissioner, der rent faktisk genereres under normale kørselsforhold, bør WLTP anvendes så snart som muligt. På denne baggrund fastsætter bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009 emissionsgrænser for 2020 målt i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007 og bilag XII til Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 ⁽¹⁾. Når prøvningsprocedurerne ændres, bør de grænser, der er fastsat i bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009, tilpasses for at sikre lige strenge krav for fabrikker og køretøjsklasser. I overensstemmelse hermed bør Kommissionen gennemføre en solid sammenlignende undersøgelse mellem NEDC og de nye WLTP-prøvningscykluser for at sikre, at den er repræsentativ i forhold til reelle kørselsforhold.
- (12) For at sikre, at de faktiske emissioner afspejles på passende vis, og at de målte CO₂-værdier er direkte sammenlignelige, bør Kommissionen sørge for, at de elementer i prøvningsproceduren, der har væsentlig indflydelse på de målte CO₂-emissioner, er klart defineret for at forhindre, at fabrikkerne udnytter testcyklussens fleksibilitet. Afvigelserne mellem typegodkendelsens CO₂-emissionsværdier og emissioner fra køretøjer, der sættes til salg, bør undersøges, bl.a. ved at overveje en procedure for overensstemmelsesprøvning efter ibrugtagning, som skal sikre en uafhængig prøvning af et repræsentativt udvalg af køretøjer, der er til salg, samt metoder til at tackle tilfælde af en væsentlig påvist forskel mellem undersøgelsen og den oprindelige typegodkendelsens CO₂-emissioner.
- (13) Ordlyden af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 443/2009 bør tilpasses for at sikre, at begrebet sammenhørende virksomheder er i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾ samt med artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 af 18. juli 2008 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs-køretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 199 af 28.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervs-køretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervs-køretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).

- (14) Forordning (EF) nr. 443/2009 tillægger Kommissionen beføjelse til at gennemføre nogle af dens bestemmelser i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾. Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør disse beføjelser bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 443/2009 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (16) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at ændre bilag II til forordning (EF) nr. 443/2009 for så vidt angår datakrav og -parametre, supplere reglerne om fortolkningen af kriterierne for indrømmelse af undtagelser fra de specifikke emissionsmål, om indholdet af ansøgninger om en undtagelse og om indholdet og vurderingen af programmer for nedbringelse af specifikke CO₂-emissioner, tilpasse tallet for M₀, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009, til den gennemsnitlige masse af nye personbiler i de tre foregående kalenderår og tilpasse formlerne i bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) Det er hensigtsmæssigt at fastholde en tilgang til fastsættelse af mål, der bygger på et lineært forhold mellem bilens nytte og dens mål for CO₂-emissioner som udtrykt ved formlerne i bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009, da det gør det muligt at bevare diversiteten på markedet for personbiler og fabrikanternes evne til at imødekomme forskellige forbrugerbehov, hvorved uberettigede konkurrenceforvridninger undgås.
- (18) Kommissionen vurderede i sin konsekvensanalyse de disponible data om fodaftryk og anvendelsen af fodaftryk som nytteparameter i formlerne i bilag I til forordning (EF) nr. 443/2009. Kommissionen har på grundlag af denne vurdering konkluderet, at masse bør anvendes som nytteparameter i formlen for 2020. De lavere omkostninger og fordelene ved at ændre til fodaftryk som nytteparameter bør dog overvejes i den fremtidige revision.
- (19) Drivhusgasemissioner, der stammer fra energiforsyning samt fremstilling og bortskaffelse af køretøjer, tegner sig for en væsentlig del af det nuværende samlede CO₂-fodaftryk fra vejtransport og vil sandsynligvis få en væsentlig større betydning i fremtiden. Der bør derfor iværksættes politiske tiltag, der får fabrikterne til at vælge optimale løsninger, hvor der tages højde for især drivhusgasemissioner, der er forbundet med produktion af energi til køretøjer såsom elektricitet og alternative brændstoffer, og som sikrer, at disse emissioner i de tidligere faser af produktionsprocessen ikke udhuler fordelene ved køretøjers forbedrede operationelle energiuudnyttelse, som forordning (EF) nr. 443/2009 tager sigte på.
- (20) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye personbiler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) Forordning (EF) nr. 443/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 443/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Fra og med 2020 fastsættes der i denne forordning et mål på 95 g CO₂/km for de gennemsnitlige emissioner fra bilparken af nye biler målt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007 og bilag XII til forordning (EF) nr. 692/2008 og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt innovative teknologier.«

2) I artikel 2 tilføjes følgende stykke:

»4. Med virkning fra den 1. januar 2012 finder artikel 4, artikel 8, stk. 4, litra b) og c), artikel 9 og artikel 10, stk. 1, litra a) og c), ikke anvendelse på en fabrikant, som med alle sine sammenhørende virksomheder er ansvarlig for mindre end 1 000 nye personbiler, der er registreret i Unionen i det foregående kalenderår.«

3) Dette nummer vedrører ikke den danske udgave.

4) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»Med henblik på at fastlægge hver fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner tages følgende procentsatser af hver fabrikants nye personbiler, der er registreret i det relevante år, i betragtning:

- 65 % i 2012
- 75 % i 2013
- 80 % i 2014
- 100 % fra 2015-2019
- 95 % i 2020
- 100 % fra udgangen af 2020 og fremefter.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Superkreditter for målet om 95 g CO₂/km

Ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner indgår hver ny personbil med specifikke CO₂-emissioner på under 50 g CO₂/km som:

- 2 personbiler i 2020
- 1,67 personbiler i 2021
- 1,33 personbiler i 2022
- 1 personbil fra 2023

for dens registreringsår i perioden fra 2020 til 2022, med et loft på 7,5 g CO₂/km pr. år i løbet af denne periode for hver fabrikant.«

6) Artikel 8, stk. 9, affattes således:

»9. Kommissionen vedtager nærmere regler om procedurerne for overvågning og rapportering af data i medfør af denne artikel og om anvendelsen af bilag II ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a for at ændre datakravene og -parametrene i bilag II.«

7) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fastsætter metoderne til opkrævning af afgifter for emissionsoverskridelser i henhold til stk. 1 ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2.«

8) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 3, sidste punktum, udgår.

b) Stk. 4, andet afsnit, litra b), affattes således:

»b) hvis anvendelsen vedrører bilag I, punkt 1, litra a) og b), et mål, som udgør en reduktion på 25 % i forhold til de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007, eller når flere sammenhørende virksomheder indgiver en enkelt ansøgning, udgør en gennemsnitlig reduktion på 25 % i forhold til disse virksomheders gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007.«

c) I stk. 4, andet afsnit, tilføjes følgende litra:

»c) hvis anvendelsen vedrører bilag I, punkt 1, litra c), et mål, som udgør en reduktion på 45 % i forhold til de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007, eller når flere sammenhørende virksomheder indgiver en enkelt ansøgning, udgør en gennemsnitlig reduktion på 45 % i forhold til disse virksomheders gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007.«

d) Stk. 8 affattes således:

»8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a om fastsættelse af regler for at supplere stk. 1-7 i nærværende artikel for så vidt angår fortolkningen af kriterierne for indrømmelse af dispensationer, indholdet af ansøgningerne og indholdet og vurderingen af programmer til nedbringelse af de specifikke CO₂-emissioner.«

9) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Efter anmodning fra en leverandør eller en fabrikant tages der hensyn til CO₂-besparelser opnået ved anvendelse af innovative teknologier eller en kombination af innovative teknologier (»innovative teknologipakker«).

Der tages kun hensyn til disse teknologier, hvis den metodologi, der bruges til at vurdere dem, er i stand til at tilvejebringe resultater, som kan verificeres, gentages og sammenlignes.

Det samlede bidrag fra disse teknologier til reduktion af det gennemsnitlige specifikke emissionsmål for en fabrikant kan være op til 7 g CO₂/km.«

b) Stk. 2, første punktum, affattes således:

»Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede bestemmelser om en procedure til godkendelse af de i stk. 1 omhandlede innovative teknologier eller innovative teknologipakker. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. En leverandør eller en fabrikant, der anmoder om, at en foranstaltning godkendes som en innovativ teknologi eller en innovativ teknologipakke, forelægger Kommissionen en rapport, som bl.a. skal omfatte en verifikationsrapport udarbejdet af et uafhængigt og godkendt organ. I tilfælde af en mulig interaktion mellem den pågældende foranstaltning og en anden innovativ teknologi eller en anden innovativ teknologipakke, der allerede er anerkendt, nævnes denne interaktion i rapporten, og verifikationsrapporten skal indeholde en evaluering af, i hvilket omfang denne interaktion ændrer den reduktion, der opnås ved hver foranstaltning.«

10) Artikel 13 ændres således:

a) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager disse foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a.«

b) Stk. 3, andet afsnit, udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Senest den 31. december 2015 reviderer Kommissionen de specifikke emissionsmål og de nærmere bestemmelser fastsat i denne forordning og andre aspekter i forbindelse hermed, herunder om der stadig er behov for et nytteparameter, og om masse eller fodaftryk er det mest bæredygtige nytteparameter, for at fastlægge mål for CO₂-emissionerne fra nye personbiler for perioden efter 2020. Vurderingen af den nødvendige reduktionstakt skal i den forbindelse være i overensstemmelse med Unionens langsigtede klimamål og konsekvenserne for udviklingen af omkostningseffektiv CO₂-reducerende teknologi til biler. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Den nævnte rapport skal omfatte eventuelle passende forslag til ændring af denne forordning, herunder en eventuel fastsættelse af et realistisk og opnåeligt mål, baseret på en samlet konsekvensanalyse, der tager hensyn til den fortsatte konkurrenceevne i bilindustrien og de heraf afhængige erhvervsgrøner. Kommissionen sikrer, når den udarbejder sådanne forslag, at de er så neutrale som muligt ud fra et konkurrencesynspunkt og er socialt retfærdige og bæredygtige.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige sammenligningsparametre for at afspejle eventuelle ændringer af de forskriftsmæssige afprøvningsprocedurer til måling af specifikke CO₂-emissioner, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 715/2007 og forordning (EF) nr. 692/2008. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2, i nærværende forordning.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a med henblik på tilpasning af formlerne i bilag I, under anvendelse af den metode, der fastlægges i medfør af første afsnit, samtidig med at det sikres, at der fastsættes reduktionskrav af tilsvarende strengthed for fabrikanter og køretøjer af forskellig nytte under de gamle og de nye afprøvningsprocedurer.«

11) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 9, andet afsnit, artikel 11, stk. 8, artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 13, stk. 7, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. april 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, stk. 9, andet afsnit, artikel 11, stk. 8, artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 13, stk. 7, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 9, andet afsnit, artikel 11, stk. 8, artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 13, stk. 7, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»
- 13) I bilag I, punkt 1, tilføjes følgende litra:
- »c) Fra 2020:
- $$\text{Specifik CO}_2\text{-emission} = 95 + a \times (M - M_0)$$
- hvor
- M = køretøjets masse i kilogram (kg)
- M_0 = værdien fastlagt i henhold til artikel 13, stk. 2
- $a = 0,0333$.»
- 14) I bilag II foretages følgende ændringer:
- a) I del A, punkt 1, tilføjes følgende litra:
- »n) maksimal nettoeffekt.«
- b) I tabellen »Detaljerede data beskrevet i punkt 1 af del A« tilføjes følgende kolonne:
- »Maksimal nettoeffekt (kW)«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 334/2014

af 11. marts 2014

om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽³⁾ fastsætter nævnte forordnings anvendelsesområde og udelukker blandt andet biocidholdige produkter herfra, når disse anvendes som tekniske hjælpemidler. Artikel 2, stk. 5, bør ændres med henblik på utvetydigt at præcisere, at der ved »tekniske hjælpemidler« forstås sådanne, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 ⁽⁴⁾ og forordning (EF) nr. 1333/2008 ⁽⁵⁾.
- (2) Artikel 3, stk. 1, litra s), og artikel 19, stk. 6, i forordning (EU) nr. 528/2012 bør ændres, således at biocidholdige produkter, der ligner hinanden, kan indgå i en familie af biocidholdige produkter, hvis de kan vurderes på tilfredsstillende vis på grundlag af identificerbare maksimale risici og minimal virkningsgrad.
- (3) I artikel 19, stk. 1, litra e), og artikel 19, stk. 7, i forordning (EU) nr. 528/2012 bør det præciseres, at de grænseværdier, der skal fastsættes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 ⁽⁶⁾, er specifikke grænser for migration eller grænser for restindholdet i materiale bestemt til at komme i kontakt med fødevarer.
- (4) For at sikre sammenhæng mellem forordning (EU) nr. 528/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽⁷⁾ bør artikel 19, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012 ændres, så den som klassificeringskriterium omfatter specifik målorgantoksicitet ved enkelt eller gentagen eksponering, kategori 1, med henblik på at forhindre godkendelse af tilgængeliggørelsen på markedet til brug for den brede offentlighed af biocidholdige produkter, der opfylder kriterierne for denne klassificering. Ved artikel 19, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012 forbydes det at godkende tilgængeliggørelse på markedet til brug for den brede offentlighed af biocidholdige produkter, der opfylder kriterierne for at være persistente, bioakkumulerende og toksiske »PBT« eller meget persistente og meget bioakkumulerende (»vPvB«) i henhold til bilag XIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁸⁾. Biocidholdige produkter består ofte af blandinger og undertiden artikler, men disse kriterier gælder imidlertid kun for stoffer. Artikel 19, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012 bør derfor omhandle biocidholdige produkter, der består af, indeholder eller genererer stoffer, som opfylder disse kriterier.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 18.12.2010, s. 62.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.3.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarertilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- (5) Da sammenlignende vurdering ikke er omhandlet i bilag VI til forordning (EU) nr. 528/2012, bør henvisningen til dette bilag i samme forordnings artikel 23, stk. 3, udgå.
- (6) Artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 528/2012 bør ændres for at rette krydshenvisningen til artikel 30.
- (7) Når alle berørte medlemsstater er nået til enighed med referencemedlemsstaten om gensidig anerkendelse, jf. artikel 35, stk. 3, i forordning (EU) nr. 528/2012, godkendes et biocidholdigt produkt i overensstemmelse med artikel 33, stk. 4, eller artikel 34, stk. 6, i nævnte forordning. Dog er de bestemmelser, der omhandler alle berørte medlemsstaters afgørelser om at give tilladelser ved gensidig anerkendelse, fastsat i artikel 33, stk. 3, og artikel 34, stk. 6, i nævnte forordning. Artikel 35, stk. 3, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Ifølge artikel 45, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 skal en ansøgning om fornyelse af en EU-godkendelse indgives sammen med de gebyrer, der skal erlægges i henhold til artikel 80, stk. 1, i nævnte forordning. Gebyrerne kan imidlertid kun erlægges, efter at Det Europæiske Kemikalieagentur (»agenturet«) har oplyst om gebyrets størrelse i overensstemmelse med artikel 45, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning. Derfor, og for at sikre overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 43, stk. 1, i nævnte forordning bør artikel 45, stk. 1, andet afsnit, udgå.
- (9) Brugen af ordet »bortskaffelse« i artikel 52, 89 og 95 i forordning (EU) nr. 528/2012 kan være vildledende og kan medføre fortolkningsproblemer i lyset af de forpligtelser, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾. Det bør derfor udgå.
- (10) Der bør foretages visse tekniske rettelser af artikel 54 i forordning (EU) nr. 528/2012 for at undgå overlappning mellem artikel 54, stk. 1 og 3, for så vidt angår betaling af relevante gebyrer i henhold til artikel 80, stk. 1.
- (11) Artikel 60, stk. 3, første og andet afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandler godkendelser, som er givet i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, artikel 34, stk. 6, eller artikel 44, stk. 4, deri. Dog er de bestemmelser, hvori der henvises til afgørelserne om godkendelser, fastsat i artikel 30, stk. 1, artikel 33, stk. 3, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 6, artikel 34, stk. 7, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 2, artikel 37, stk. 3 og artikel 44, stk. 5, i nævnte forordning. Endvidere er der i artikel 60, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning ikke fastsat en beskyttelsesperiode for data, som er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), og som er indsendt i en ansøgning i medfør af artikel 26, stk. 1, deri. Artikel 60, stk. 3, bør derfor også henvises til artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 1, artikel 33, stk. 3, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 6, artikel 34, stk. 7, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 2, artikel 37, stk. 3, samt artikel 44, stk. 5, i nævnte forordning.
- (12) Artikel 66, stk. 4, i forordning (EU) nr. 528/2012 bør ændres for at rette krydshenvisningen til artikel 67.
- (13) For at fremme godt samarbejde og god koordination og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, agenturet og Kommissionen vedrørende håndhævelse bør agenturet også pålægges opgaven at yde støtte og bistand til medlemsstaterne med hensyn til kontrol- og håndhævelsesaktiviteter ved at udnytte de eksisterende strukturer, hvis det er hensigtsmæssigt.
- (14) For at ansøgninger om godkendelser af biocidholdige produkter kan udarbejdes inden datoen for godkendelse af et aktivstof, jf. artikel 89, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012, bør elektronisk offentlig adgang til oplysninger om aktivstoffer, jf. dennes artikel 67, være tilgængelig fra dagen for Kommissionens vedtagelse af forordningen, forudsat at aktivstoffet godkendes.
- (15) I artikel 77, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 fastsættes klagemuligheder over afgørelser, som agenturet træffer i medfør af dennes artikel 26, stk. 2. Men da artikel 26, stk. 2, ikke bemyndiger agenturet til at træffe afgørelse, bør henvisningen til den nævnte artikel i artikel 77, stk. 1, udgå.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- (16) Artikel 86 i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandler aktivstoffer, der er optaget i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF⁽¹⁾. Det bør præciseres, at nævnte artikel gælder for alle aktivstoffer, for hvilke Kommissionen har vedtaget et direktiv om at optage dem i nævnte bilag, at betingelserne for sådan optagelse gælder for godkendelsen, og at godkendelsesdatoen er optagelsesdatoen.
- (17) Ifølge artikel 89, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 kan medlemsstater i op til to år efter datoen for godkendelse af et aktivstof fortsat anvende deres gældende ordninger. Ifølge artikel 89, stk. 3, første afsnit, deri skal medlemsstaterne sikre, at godkendelser af biocidholdige produkter meddeles, ændres eller tilbagekaldes senest to år efter godkendelsen af et aktivstof. For at sikre den fornødne tid til godkendelsesprocedurens forskellige trin, navnlig hvis der opstår vedvarende uenighed om gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne, og spørgsmålet derfor må indbringes for Kommissionen til afgørelse, bør disse frister forlænges til tre år, og denne forlængelse bør fremgå af artikel 37, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning.
- (18) Ifølge artikel 89, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 kan medlemsstaterne anvende deres gældende ordninger for eksisterende aktivstoffer. Et biocidholdigt produkt kunne indeholde en kombination af nye aktivstoffer, som er godkendt, og eksisterende aktivstoffer, som endnu ikke er godkendt. Med henblik på at belønne innovation ved at give sådanne produkter adgang til markedet bør medlemsstaterne kunne anvende deres gældende ordninger for disse produkter, indtil det eksisterende aktivstof er godkendt, og produkterne som følge deraf er berettigede til godkendelse i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012.
- (19) Ved artikel 89, stk. 4, og artikel 93, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012 fastsættes udfasningsperioder for biocidholdige produkter, for hvilke der ikke er meddelt tilladelse. De samme perioder bør gælde for udfasning af et biocidholdigt produkt, der allerede findes på markedet, når tilladelsen meddeles, men hvor betingelserne for tilladelsen gør det påkrævet at ændre det biocidholdige produkt.
- (20) Artikel 93 i forordning (EU) nr. 528/2012 bør præcisere, at undtagelsen heri alene gælder med forbehold af medlemsstaternes nationale lovgivning.
- (21) I artikel 94, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 tilsigtes det at tillade at bringe artikler i omsætning, der er behandlet med biocidholdige produkter indeholdende aktivstoffer, som, selvom de endnu ikke er godkendte, vurderes enten som led i det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, i nævnte forordning eller på grundlag af en ansøgning, der er indgivet i henhold til artikel 94, stk. 1. Dog kunne henvisningen i artikel 94, stk. 1, til artikel 58 i forordning (EU) nr. 528/2012 fortolkes som en utilsigtet undtagelse fra kravene om mærkning og oplysning i artikel 58, stk. 3 og 4. I artikel 94, stk. 1, i nævnte forordning bør der derfor kun henvises til artikel 58, stk. 2.
- (22) Da artikel 94, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 finder alene anvendelse på behandlede artikler, der allerede er bragt i omsætning, blev der indført et utilsigtet forbud mod de fleste nye behandlede artikler fra den 1. september 2013 og indtil godkendelsen af det sidste aktivstof, der er indeholdt i disse behandlede artikler. Anvendelsesområdet for artikel 94, stk. 1, bør derfor udvides til at omfatte nye behandlede artikler. Nævnte artikel bør også fastsætte en udfasningsperiode for behandlede artikler, for hvilke der ikke inden den 1. september 2016 indgives ansøgning om godkendelse af aktivstoffet for den relevante produkttype. For at undgå potentielt alvorlige negative virkninger på økonomiske aktører og under fuld overholdelse af princippet om retssikkerhed bør det fastsættes, at disse ændringer finder anvendelse fra den 1. september 2013.
- (23) I artikel 95, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 kræves, at der indgives et fuldstændigt dossier for aktivstoffer. Det bør være muligt for et sådant fuldstændigt dossier at indeholde data, som er omhandlet i bilag III A eller IV A til direktiv 98/8/EF.
- (24) I henhold til artikel 95, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 er retten til at henvise til data, der er omhandlet i artikel 63, stk. 3, andet afsnit, deri, udvidet til alle undersøgelser, der kræves af hensyn til vurderingen af menneskers sundhed og miljörisikoen, for at gøre det muligt at opføre relevante personer på den liste, der omhandles i artikel 95, stk. 2, deri. Uden en sådan henvisningsret ville mange potentielle relevante personer ikke være i stand til at bringe sig i overensstemmelse med artikel 95, stk. 1, i tide til at blive opført på listen inden den i artikel 95, stk. 3, nævnte frist. Artikel 95, stk. 1, tredje afsnit, omfatter dog ikke undersøgelser af skæbne og adfærd i miljøet. Eftersom potentielle relevante personer skal betale for retten til at henvise i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3, bør de have ret til at få fuldt udbytte af denne ret ved at videregive den til ansøgere om godkendelse af et produkt. Artikel 95 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

- (25) Hensigten med artikel 95, stk. 1, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 er at begrænse beskyttelsesperioden for data, der kan deles fra den 1. september 2013, med henblik på overensstemmelse med artikel 95, stk. 1, første afsnit, men som på den dato endnu ikke kunne blive delt, med henblik på at underbygge ansøgninger om godkendelse af produkter. Dette er tilfældet for data vedrørende aktivstoffer/produkttypekombinationer, for hvilke en afgørelse om optagelse i bilag I til direktiv 98/8/EF ikke blev truffet inden den 1. september 2013. I artikel 95, stk. 1, i nævnte forordning bør der derfor henvises til nævnte dato.
- (26) I henhold til artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012 skal den liste, der offentliggøres af agenturet, indeholde navnene på deltagerne i det arbejdsprogram, der omhandles i artikel 89, stk. 1, deri. Artikel 95, stk. 2, tillader derved disse deltagere at drage fordel af den udgiftskompensationsordning, der er fastlagt i nævnte forordning. Muligheden for at drage fordel af en udgiftskompensationsordning bør være åben for alle personer, der har indgivet et fuldstændigt dossier for aktivstoffer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 528/2012 eller direktiv 98/8/EF, eller en dataadgangstilladelse til et sådant dossier. Den bør være åben for dem, der indgav dossierer for ethvert stof, som i sig selv ikke er et aktivstof, men som genererer aktivstoffer.
- (27) Ifølge artikel 95, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012 må et biocidholdigt produkt indeholdende aktivstoffer ikke bringes i omsætning, hvis producenten eller importøren (»den relevante person«) ikke er opført på den liste, der er omhandlet i nævnte artikel. I medfør af artikel 89, stk. 2, og artikel 93, stk. 2, i nævnte forordning kan visse aktivstoffer lovligt gøres tilgængelige på markedet i biocidholdige produkter, selv om der ikke er indgivet et fuldstændigt dossier for aktivstoffer. Forbuddet efter artikel 95, stk. 3, bør ikke gælde for sådanne stoffer. Hvis der er indgivet et fuldstændigt dossier for aktivstoffer, uden at der er angivet en producent eller importør af stoffet, bør det være muligt for en anden person at bringe disse biocidholdige produkter indeholdende det pågældende stof i omsætning, forudsat at der indgives et dossier eller en dataadgangstilladelse til et dossier af vedkommende person eller producenten eller importøren af det biocidholdige produkt.
- (28) I artikel 95, stk. 4, i forordning (EU) nr. 528/2012 fastsættes, at artikel 95 finder anvendelse på aktivstoffer, der er opført i kategori 6 i bilag I til nævnte forordning. Disse stoffer er blevet optaget i nævnte bilag på grundlag af indgivelse af fuldstændige dossierer for aktivstoffer, og ejere heraf bør have ret til at drage fordel af den udgiftskompensationsordning, der er indført ved nævnte artikel. I fremtiden kan andre stoffer optages i nævnte bilag på grundlag af sådanne indgivelser. Kategori 6 i nævnte bilag bør derfor regulere alle sådanne stoffer.
- (29) Beskrivelsen i bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012 af biocidholdige produkter, der anvendes i materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, bør være i overensstemmelse med terminologien i forordning (EF) nr. 1935/2004.
- (30) Det bør præciseres i artikel 96, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012, at direktiv 98/8/EF ophæves, uden at dette berører de bestemmelser i forordning (EU) nr. 528/2012, hvori der henvises til direktiv 98/8/EF.
- (31) Forordning (EU) nr. 528/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 528/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 5, litra b), affattes således:

»b) biocidholdige produkter, når disse anvendes som tekniske hjælpemidler, som defineret i forordning (EF) nr. 1831/2008 og forordning (EF) nr. 1333/2008.«

2) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra s) affattes således:

»s) »familie af biocidholdige produkter«: en gruppe biocidholdige produkter med:

i) ensartede anvendelser

ii) samme aktivstoffer

iii) lignende sammensætning med specificerede variationer, og

iv) lignende risikoniveau og effektivitet«.

b) Litra v) udgår.

3) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) aktivstofferne er optaget i bilag I eller er godkendt for den relevante produkttype, og de fastsatte krav for de pågældende aktivstoffer er opfyldt«.

ii) litra e) affattes således:

»e) maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer i fødevarer og foder med hensyn til aktivstoffer i et biocidholdigt produkt i givet fald er fastsat i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 (*), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 (**), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 (***) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF (****), eller der er fastsat specifikke grænser for migration eller grænser for restindholdet i materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer med hensyn til sådanne aktivstoffer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 (*****).

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler (EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1)

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer (EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).«

b) Stk. 4, litra b) og c), affattes således:

»b) det opfylder kriterierne i forordning (EF) nr. 1272/2008 for klassificering som:

— akut oral toksicitet, kategori 1, 2 eller 3

— akut dermal toksicitet, kategori 1, 2 eller 3

— akut toksicitet ved indånding (gasser og støv/tåge), kategori 1, 2 eller 3

— akut toksicitet ved indånding (dampe), kategori 1 eller 2

— specifik målorganstoksicitet ved enkelt eller gentagen eksponering, kategori 1

— kræftfremkaldende, kategori 1A eller 1B

— mutagent, kategori 1A eller 1B, eller

— reproduktionstoksisk, kategori 1A eller 1B

c) det består af, indeholder eller genererer et stof, der opfylder kriterierne for at blive klassificeret som PBT eller vPvB i henhold til bilag XIII til forordning (EF) nr. 1907/2006«.

c) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. Den vurdering af familien af biocidholdige produkter, der udføres i henhold til de fælles principper i bilag VI, skal tage hensyn til de maksimale risici for menneskers og dyrs sundhed og miljøet samt den minimale grad af effektivitet på tværs af den potentielle række produkter i familien af biocidholdige produkter.

Der meddeles kun godkendelse af en familie af biocidholdige produkter, hvis:

a) ansøgningen udtrykkeligt angiver de maksimale risici for menneskers og dyrs sundhed og miljøet samt den minimale virkningsgrad, som vurderingen er baseret på, samt de tilladte variationer i sammensætning og anvendelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra s), sammen med klassificeringen og fare- og sikkerheds-sætningerne og i givet fald passende risikobegrænsende foranstaltninger, og

b) det kan fastslås på grundlag af vurderingen i nærværende stykkes første afsnit, at alle biocidholdige produkter i familien overholder kravene i stk. 1.

7. Hvor det er hensigtsmæssigt, ansøger den potentielle godkendelsesindehaver eller dennes repræsentant om fastsættelse af maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer for aktivstoffer i et biocidholdigt produkt i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 315/93, forordning (EF) nr. 396/2005, forordning (EF) nr. 470/2009 eller direktiv 2002/32/EF, eller med henblik på at fastsætte specifikke grænser for migration eller grænser for restindholdet i materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer med hensyn til sådanne aktivstoffer i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1935/2004.«

4) Artikel 23, stk. 3, indledningen, affattes således:

»3. Den modtagende kompetente myndighed eller, såfremt det drejer sig om en afgørelse om en ansøgning om EU-godkendelse, Kommissionen skal forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen på markedet eller anvendelsen af et biocidholdigt produkt, der indeholder et aktivstof, der er kandidat til substitution, hvis en sammenlignende vurdering udført i overensstemmelse med de tekniske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 24, påviser, at begge følgende kriterier er opfyldt:«

5) Artikel 34, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Senest 365 dage efter valideringen af en ansøgning vurderer referencemedlemsstaten ansøgningen og udarbejder et udkast til en vurderingsrapport i overensstemmelse med artikel 30 og fremsender sin vurderingsrapport og resuméet af det biocidholdige produkts egenskaber til de berørte medlemsstater og ansøgeren.«

6) Artikel 35, stk. 3, affattes således:

»3. I koordinationsgruppen gør alle de i stk. 2 i denne artikel omhandlede medlemsstater deres yderste for at nå til enighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes. De giver ansøgeren mulighed for at fremsætte sine synspunkter. Hvis de når til enighed inden for 60 dage fra den i stk. 2 i denne artikel omhandlede forelæggelse af de omstridte punkter, indberetter referencemedlemsstaten, at der er opnået enighed, til registret over biocidholdige produkter. Proceduren anses dermed for at være afsluttet, og referencemedlemsstaten og hver af de berørte medlemsstater godkender det biocidholdige produkt i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3, eller i givet fald artikel 34, stk. 6.«

7) Artikel 37, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Mens proceduren i denne artikel løber, stilles medlemsstaternes forpligtelse til at godkende et biocidholdigt produkt inden for tre år efter den i artikel 89, stk. 3, første afsnit, omhandlede godkendelsesdato midlertidigt i bero.«

8) I artikel 45, stk. 1, udgår andet afsnit.

9) Artikel 52 affattes således:

»Artikel 52

Afviklingsperiode

Uanset artikel 89 skal den kompetente myndighed eller Kommissionen, såfremt det drejer sig om et biocidholdigt produkt, der er godkendt på EU-plan, når den tilbagekalder eller ændrer en godkendelse eller træffer afgørelse om ikke at forny en godkendelse, fastsætte en afviklingsperiode for tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af de eksisterende beholdninger, undtagen når en fortsat tilgængeliggørelse på markedet eller anvendelse af det biocidholdige produkt medfører en uacceptabel risiko for menneskers sundhed, dyrs sundhed eller miljøet.

Afviklingsperioden for tilgængeliggørelse på markedet må ikke overstige 180 dage, og yderligere højst 180 dage for anvendelse af eksisterende beholdninger af de pågældende biocidholdige produkter.»

10) Artikel 53, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Som undtagelse fra artikel 17 giver en kompetent myndighed i en medlemsstat (»indførselsmedlemsstat«) efter anmodning fra ansøgeren tilladelse til parallelhandel med et biocidholdigt produkt, der er godkendt i en anden medlemsstat (»oprindelsesmedlemsstat«) med henblik på tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse i indførselsmedlemsstaten, hvis den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 3 konstaterer, at det biocidholdige produkt er identisk med et biocidholdigt produkt, der allerede er godkendt i indførselsmedlemsstaten (»referenceprodukt«).«

11) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Er det nødvendigt at fastslå aktivstoffers tekniske ækvivalens, indgiver den person, der ønsker at fastslå ækvivalensen (»ansøgeren«), en ansøgning til agenturet.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Agenturet oplyser ansøgeren om de gebyrer, der skal erlægges i henhold til artikel 80, stk. 1, og afviser ansøgningen, hvis ansøgeren ikke har betalt gebyrerne inden for 30 dage. Den giver ansøgeren meddelelse herom.«

12) Artikel 56, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Uanset artikel 17 kan et forsøg eller en test med henblik på videnskabelig eller produkt- og procesorienteret forskning, der indebærer anvendelse af et ikke-godkendt biocidholdigt produkt eller et ikke-godkendt aktivstof beregnet udelukkende til anvendelse i et biocidholdigt produkt (»forsøg« eller »test«), kun finde sted på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikel.«

13) Artikel 58, stk. 3, indledningen, affattes således:

»3. Den person, der er ansvarlig for at bringe en behandlet artikel i omsætning, sikrer, at mærkningen indeholder de oplysninger, der er anført i andet afsnit, når:«

14) I artikel 60, stk. 3, affattes første og andet afsnit således:

»3. Beskyttelsesperioden for data, der fremlægges med henblik på godkendelse af et biocidholdigt produkt, der kun indeholder eksisterende aktivstoffer, udløber ti år efter den første dag i måneden efter datoen for den første afgørelse om godkendelsen af produktet, som er truffet i henhold til artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 1, artikel 33, stk. 3, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 6, artikel 34, stk. 7, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 2, artikel 37, stk. 3, eller artikel 44, stk. 5.

Beskyttelsesperioden for data, der fremlægges med henblik på godkendelse af et biocidholdigt produkt, der indeholder et nyt aktivstof, udløber 15 år efter den første dag i måneden efter datoen for den første afgørelse om godkendelsen af produktet, som er truffet i henhold til artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 1, artikel 33, stk. 3, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 6, artikel 34, stk. 7, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 2, artikel 37, stk. 3, eller artikel 44, stk. 5.«

15) Artikel 66, stk. 4, affattes således:

»4. Enhver, der med henblik på denne forordning indgiver oplysninger vedrørende et aktivstof eller et biocidholdigt produkt til agenturet eller en kompetent myndighed, kan anmode om, at der ikke gives adgang til oplysningerne i artikel 67, stk. 3 og 4, idet der i så fald skal fremlægges dokumentation for, hvorfor videregivelsen af disse oplysninger kan være til skade for den pågældendes eller andres kommercielle interesser.«

16) Artikel 67 ændres således:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Fra den dato, hvor Kommissionen vedtager en gennemførelsesforordning, forudsat at et aktivstof er godkendt, som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), gives der vederlagsfri og offentlig lettilgængelig adgang til følgende ajourførte oplysninger, som agenturet eller Kommissionen er i besiddelse af, om det pågældende aktivstof:«

b) Stk. 3, indledningen, affattes således:

»3. Fra den dato, hvor Kommissionen vedtager en gennemførelsesforordning, forudsat at et aktivstof er blevet godkendt, som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), giver agenturet, medmindre dataleverandøren fremlægger en begrundelse i overensstemmelse med artikel 66, stk. 4, der accepteres som gyldig af den kompetente myndighed eller agenturet, for, at en sådan offentliggørelse kan være til skade for dataleverandørens eller enhver anden berørt parts kommercielle interesser, vederlagsfri og offentlig adgang til nedenstående ajourførte oplysninger om det pågældende aktivstof:«.

17) I artikel 76, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»l) ydelse af støtte og bistand til medlemsstaterne med hensyn til kontrol- og håndhævelsesaktiviteter.«

18) Artikel 77, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Agenturets afgørelser i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 43, stk. 2, og artikel 45, stk. 3, artikel 54, stk. 3, 4 og 5, artikel 63, stk. 3, og artikel 64, stk. 1, kan påklages til det klageudvalg, der er nedsat i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006.«

19) Artikel 78, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Agenturets indtægter som omhandlet i artikel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 må ikke anvendes til gennemførelse af opgaver i henhold til nærværende forordning, medmindre det er til et fælles formål eller en midlertidig overførsel for at sikre, at agenturet kan fungere efter hensigten. Agenturets indtægter som omhandlet i stk. 1, må ikke anvendes til gennemførelse af opgaver i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, medmindre det er til et fælles formål eller en midlertidig overførsel for at sikre, at agenturet kan fungere efter hensigten.«

20) Artikel 86 affattes således:

»Artikel 86

Aktivstoffer, der er optaget i bilag I til direktiv 98/8/EF

Aktivstoffer, for hvilke Kommissionen har vedtaget direktiver med henblik på at optage dem i bilag I til direktiv 98/8/EF, anses for at være godkendt i henhold til denne forordning på datoen for optagelsen og optages på den liste, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2. Godkendelse er underlagt de betingelser, der er fastsat i disse kommissionsdirektiver.«

21) I artikel 89 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Uanset artikel 17, stk. 1, artikel 19, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i denne forordning og med forbehold af stk. 1 og 3 i nærværende artikel kan en medlemsstat i op til tre år efter datoen for godkendelsen af det sidst godkendte aktivstof i det biocidholdige produkt fortsat anvende sin gældende ordning eller praksis for at gøre et givet biocidholdigt produkt tilgængeligt på markedet eller tage dette i brug. Den pågældende medlemsstat kan i overensstemmelse med sine nationale regler kun tillade tilgængeliggørelse på markedet eller anvendelse inden for sit område af et biocidholdigt produkt, som kun indeholder:

a) eksisterende aktivstoffer, som:

i) er blevet vurderet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 (*), men endnu ikke er blevet godkendt for den pågældende produkttype, eller

ii) er ved at blive vurderet i henhold til forordning (EF) nr. 1451/2007, men endnu ikke er blevet godkendt for den pågældende produkttype

eller

b) en kombination af aktivstoffer som omhandlet i litra a) og aktivstoffer, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning.

Uanset første afsnit, og såfremt der træffes afgørelse om ikke at godkende et aktivstof, kan en medlemsstat fortsat anvende sin gældende ordning eller praksis for at gøre biocidholdige produkter tilgængelige på markedet i op til 12 måneder efter datoen for afgørelsen om ikke at godkende et aktivstof i henhold til stk. 1, tredje afsnit, og kan fortsat anvende sin gældende ordning eller praksis for brug af biocidholdige produkter i op til 18 måneder efter denne afgørelse.

(*) Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4. december 2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (EUT L 325 af 11.12.2007, s. 3).«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Efter en afgørelse om at godkende et bestemt aktivstof for en specifik produkttype sikrer medlemsstaterne, at godkendelser af biocidholdige produkter af denne produkttype indeholdende det pågældende aktivstof efter omstændighederne meddeles, ændres eller tilbagekaldes i overensstemmelse med denne forordning senest tre år efter godkendelsesdatoen.

Til dette formål indgiver de, der ønsker at ansøge om godkendelse eller parallel gensidig anerkendelse af biocidholdige produkter af denne produkttype, der ikke indeholder andre aktivstoffer end eksisterende aktivstoffer, ansøgning om godkendelse eller parallel gensidig anerkendelse senest på datoen for godkendelsen af aktivstoffet/aktivstofferne. For biocidholdige produkter, der indeholder mere end ét aktivstof, indgives ansøgninger senest på datoen for godkendelsen af sidst godkendte aktivstof for denne produkttype.

Er der ikke indgivet nogen ansøgning om godkendelse eller parallel gensidig anerkendelse i henhold til andet afsnit:

a) må det biocidholdige produkt ikke længere gøres tilgængeligt på markedet med virkning fra 180 dage efter godkendelsen af aktivstoffet/aktivstofferne, og

b) kan eksisterende beholdninger af det biocidholdige produkt fortsat anvendes i 365 dage efter datoen for godkendelsen af aktivstoffet/aktivstofferne.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Træffer en medlemsstats kompetente myndighed eller, hvor det er relevant, Kommissionen afgørelse om at afvise en ansøgning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 om godkendelse af et biocidholdigt produkt, som allerede er blevet gjort tilgængeligt på markedet, eller afgørelse om ikke at meddele en godkendelse eller om at pålægge betingelser for godkendelsen, som nødvendiggør ændring af et sådant produkt, gælder følgende:

a) et biocidholdigt produkt, som ikke er blevet godkendt eller i givet fald ikke opfylder betingelserne i godkendelsen, må ikke længere gøres tilgængeligt på markedet med virkning fra 180 dage efter datoen for myndighedens afgørelse, og

b) eksisterende beholdninger af det biocidholdige produkt kan fortsat anvendes i op til 365 dage efter datoen for myndighedens afgørelse.«

22) I artikel 92, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»Biocidholdige produkter, der er godkendt i henhold til artikel 3 eller 4 i direktiv 98/8/EF anses for godkendt i henhold til denne forordnings artikel 17.«

23) Artikel 93 affattes således:

»Artikel 93

Overgangsbestemmelser for biocidholdige produkter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 98/8/EF

Uanset artikel 17, stk. 1, kan en medlemsstat fortsat anvende sin gældende ordning eller praksis for at gøre et biocidholdigt produkt, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 98/8/EF, men som falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning, og som kun består af, indeholder eller genererer aktivstoffer, som var tilgængelige på markedet eller anvendt i biocidholdige produkter, tilgængeligt på markedet og anvende dette fra den 1. september 2013. Denne undtagelse finder anvendelse indtil:

a) udløbet af de i artikel 89, stk. 2, andet afsnit, samt artikel 89, stk. 3 og 4, fastsatte frister, såfremt ansøgningerne om godkendelse af alle de aktivstoffer, som det biocidholdige produkt består af, indeholder eller genererer, er indgivet for den relevante produkttype senest den 1. september 2016, eller

b) den 1. september 2017, såfremt der ikke er indgivet en ansøgning for et af aktivstofferne i overensstemmelse med litra a).«

24) Artikel 94 og 95 affattes således:

»Artikel 94

Overgangsforanstaltninger for behandlede artikler

1. Uanset artikel 58, stk. 2, må en behandlet artikel, der er behandlet med eller tilsigtet er tilført et eller flere biocidholdige produkter, som kun indeholder aktivstoffer, der den 1. september 2016 er genstand for undersøgelse for den pågældende produkttype i arbejdsprogrammet, som omhandlet i artikel 89, stk. 1, eller for hvilken en ansøgning om godkendelse for den relevante produkttype er indgivet senest denne dato, eller kun indeholder en kombination af disse stoffer og aktivstoffer, der er opført på den liste for den relevante produkttype og anvendelsen heraf, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, eller som er opført i bilag I, bringes i omsætning indtil én af følgende datoer:

- a) hvis der foreligger en afgørelse vedtaget efter den 1. september 2016 om at afvise en ansøgning om godkendelse af eller om ikke at godkende et af aktivstofferne til den pågældende anvendelse, den dato, der ligger 180 dage efter en sådan afgørelse
- b) i andre tilfælde datoen for godkendelse for den relevante produkttype og af anvendelsen af det sidste aktivstof, der skal godkendes og er indeholdt i det biocidholdige produkt.

2. Uanset artikel 58, stk. 2, gælder det desuden, at en artikel, der er behandlet med eller tilsigtet er tilført et eller flere biocidholdige produkter, der indeholder ethvert andet aktivstof end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller som er opført på den liste for den relevante produkttype og anvendelsen heraf, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, eller som er opført i bilag I, må bringes i omsætning indtil den 1. marts 2017.

Artikel 95

Overgangsbestemmelser om adgang til dossierer om aktivstoffer

1. Fra den 1. september 2013 skal agenturet offentliggøre og regelmæssigt ajourføre en liste over alle aktivstoffer og alle stoffer, der generer et aktivstof, for hvilke et dossier, der er i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning eller bilag II A eller IV A til direktiv 98/8/EF og i givet fald bilag III A til nævnte direktiv (»det fuldstændige dossier om et stof«), er indgivet og accepteret eller valideret af en medlemsstat i en procedure, der er fastsat ved denne forordning eller det nævnte direktiv (»de relevante stoffer«). For hvert relevant stof skal oplysningerne også omfatte alle personer, der har foretaget en sådan indgivelse eller en indgivelse til agenturet i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit, med angivelse af deres rolle som anført i det nævnte afsnit, og den eller de produkttyper, for hvilke der er foretaget en indgivelse, samt dato for opførelse af stoffet på listen.

En person, som er etableret i Unionen, og som fremstiller eller importerer et relevant stof, ubundet eller i biocidholdige produkter (»stofleverandøren«), eller som fremstiller eller gør et biocidholdigt produkt, som består af, indeholder eller genererer det pågældende stof (»produktleverandøren«), tilgængeligt på markedet, kan når som helst forelægge agenturet enten et fuldstændigt dossier for aktivstoffer om det pågældende stof, en dataadgangstilladelse til et fuldstændigt dossier for aktivstoffer eller en henvisning til et fuldstændigt dossier for aktivstoffer, for hvilket alle databeskyttelsesperioder er udløbet. Efter fornyelsen af godkendelsen af et aktivstof kan en stofleverandør eller en produktleverandør indgive en adgangstilladelse til agenturet til alle de data, som den kompetente vurderingsmyndighed anså for relevante med henblik på fornyelsen, og for hvilke beskyttelsesperioden endnu ikke er udløbet (»de relevante data«).

Agenturet oplyser den indgivende leverandør om de gebyrer, der skal erlægges i henhold til artikel 80, stk. 1. Det afviser ansøgningen, hvis den indgivende leverandør ikke har betalt disse gebyrer inden for 30 dage og giver den indgivende leverandør meddelelse herom.

Ved modtagelsen af de gebyrer, der skal erlægges i henhold til artikel 80, stk. 1, skal agenturet undersøge, om indgivelsen er i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit, og skal underrette den indgivende leverandør i overensstemmelse hermed.

2. Fra 1. september 2015 må et biocidholdigt produkt, der består af, indeholder eller genererer et relevant stof, der er opført på den liste, som er omhandlet i stk. 1, ikke gøres tilgængeligt på markedet, medmindre enten stofleverandøren eller produktleverandøren er opført på den i stk. 1 omhandlede liste over produkttyper, som produktet hører til.

3. Med henblik på at foretage en indgivelse i henhold til denne artikels stk. 1, andet afsnit, finder denne forordnings artikel 63, stk. 3, anvendelse på alle toksikologiske og økotoxikologiske undersøgelser og undersøgelser af skæbne og adfærd i miljøet vedrørende stoffer, der er opført i bilag II til forordning (EF) nr. 1451/2007, herunder alle sådanne undersøgelser, der ikke indebærer forsøg på hvirveldyr.

4. En stofleverandør eller en produktleverandør, som er opført på listen, jf. stk. 1, og som har fået udstedt en dataadgangstilladelse med henblik på denne artikel eller har opnået en ret til at henvise til en undersøgelse i henhold til stk. 3, har ret til at tillade ansøgere om godkendelse af et biocidholdigt produkt at henvise til denne dataadgangstilladelse eller undersøgelse med henblik på artikel 20, stk. 1.

5. Uanset artikel 60 udløber alle databeskyttelsesperioder den 31. december 2025 for aktivstoffer/produkttypekombinationer, der er opført i bilag II til forordning (EF) nr. 1451/2007, men for hvilke der ikke blev truffet en afgørelse om optagelse i bilag I til direktiv 98/8/EF inden den 1. september 2013.

6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse på stoffer, der er opført i bilag I i kategori 1-5 og kategori 7, eller på biocidholdige produkter, der kun indeholder sådanne stoffer.

7. Agenturet ajourfører regelmæssigt den i stk. 1 omhandlede liste. Efter fornyelsen af godkendelsen af et aktivstof fjerner agenturet fra listen enhver stofleverandør eller produktleverandør, som ikke senest 12 måneder efter fornyelsen har indgivet alle de relevante data eller en adgangstilladelse til alle de relevante data, enten i henhold til stk. 1, andet afsnit, eller i en ansøgning i henhold til artikel 13.«

25) Artikel 96, stk. 1, affattes således:

»Uden at dette berører artikel 86, 89-93 og 95 i denne forordning ophæves direktiv 98/8/EF med virkning fra den 1. september 2013.«

26) I bilag I affattes overskriften på kategori 6 således:

»Kategori 6 — Stoffer, for hvilke en medlemsstat har valideret et dossier om aktivstoffet i henhold til artikel 7, stk. 3, i nærværende forordning eller har accepteret dette dossier i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 98/8/EF.«

27) I bilag V affattes andet afsnit under overskriften »Produkttype 4: Fødevarer og foderstoffer« således:

»Produkter, som er udformet med henblik på at inkorporeres i materialer, der kan komme i berøring med fødevarer.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 24), anvendes fra den 1. september 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 335/2014**af 11. marts 2014****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond, for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den globale finansielle krise og økonomiske nedgang, som er af hidtil uset omfang, har i alvorlig grad skadet den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet og forårsaget en kraftig forringelse af de finansielle og økonomiske forhold i flere medlemsstater. Der er navnlig visse medlemsstater, som er i alvorlige vanskeligheder eller trues af sådanne vanskeligheder. De står navnlig over for problemer med deres økonomiske vækst og finansielle stabilitet og over for en forværring af deres underskud og gæld.
- (2) Der er truffet betydelige foranstaltninger i henhold til artikel 122, stk. 2, og artikel 136 og 143 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at imødegå krisens negative virkninger. Presset på medlemsstaternes finansielle ressourcer vokser imidlertid, og derfor bør der tages hensigtsmæssige skridt til at lette det via maksimal og bedst mulig udnyttelse af midler fra Den Europæiske Fiskerifond, oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 ⁽³⁾.
- (3) For at lette forvaltningen af Unionens midler, bidrage til at fremskynde investeringerne i medlemsstaterne og regionerne og stille flere midler til rådighed for økonomien, blev forordning (EF) nr. 1198/2006 ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 387/2012 ⁽⁴⁾. Denne ændring muliggjorde stigningen i mellem-liggende og endelige betalinger fra Den Europæiske Fiskerifond med et beløb svarende til 10 procentpoint over den faktiske medfinansieringssats for hver prioritetsakse for medlemsstater, der står over for alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, og som anmoder om at gøre brug af denne foranstaltning.
- (4) Forordning (EF) nr. 1198/2006 gør det muligt at anvende denne øgede medfinansieringssats indtil den 31. december 2013. Da visse medlemsstater imidlertid stadig står over for alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, bør anvendelsen af den forhøjede medfinansieringssats ikke være begrænset til udgangen af 2013.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 387/2012 af 19. april 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 129 af 16.5.2012, s. 7).

- (5) De medlemsstater, der modtager finansiel støtte, bør ligeledes nyde godt af denne forhøjning af medfinansieringssatsen indtil udløbet af støtteberettigelsesperioden og bør være i stand til at gøre krav derpå i deres anmodninger om betaling af den endelige saldo, selv hvis den finansielle støtte ikke længere ydes.
- (6) Forordning (EF) nr. 1198/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) I betragtning af krisens hidtil usete karakter er der behov for en hurtig vedtagelse af støtteforanstaltninger. Det er derfor hensigtsmæssigt, at denne forordning bør træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1198/2006 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 76, stk. 3, affattes indledningen således:

»3. Som en undtagelse fra artikel 53, stk. 3, forhøjes de mellemliggende betalinger på en medlemsstats anmodning med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der er fastsat for hver prioriteret akse, op til et maksimum på 100 %, og forhøjelsen anvendes på beløb til støtteberettigede offentlige udgifter, der nyanmeldes i hver godkendt udgiftsoversigt, som forelægges, forudsat at medlemsstaten, den 31. december 2013 eller efter denne dato, opfylder en af følgende betingelser:«.

2) Artikel 77, stk. 2, affattes således:

»2. Som en undtagelse fra artikel 53, stk. 3, forhøjes saldobetalingerne på en medlemsstats anmodning med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der er fastsat for hver prioriteret akse, op til et maksimum på 100 %, og forhøjelsen anvendes på de støtteberettigede offentlige udgifter, der nyanmeldes i hver godkendt udgiftsoversigt, som forelægges, forudsat at medlemsstaten, den 31. december 2013 eller efter denne dato, opfylder en af betingelserne i artikel 76, stk. 3, litra a), b) og c).«

3) Artikel 77a, stk. 2, ændres således:

a) Stk. 2 erstattes af følgende:

»2. Undtagelsen omhandlet i artikel 76, stk. 3, og artikel 77, stk. 2, indrømmes af Kommissionen efter skriftlig anmodning fra en medlemsstat, der opfylder en af betingelserne i artikel 76, stk. 3, litra a), b) og c).«

b) Stk. 5 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA